Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 237. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 12, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 12-го ГРУДНЯ 1996 р. Ч. 237. РІК CIII.

УКРАЇНА ЗНОВУ ВІДКИДАЄ ЗВИНУВАЧЕННЯ У ВІЙСЬКОВІЙ СПІВПРАЦІ З ЛІБІЄЮ

Київ. — Керівник Управління інформації Міністерства Закордонних Справ України Юрій Сергеєв заперечив інформацію газети „Вашінгтон Таймс", про те, що Україна погодилася продати Лівії балістичні ракети з обмеженим радіусом дії, повідомила 10-го грудня УНІАР.

„Назвати це маячнею — замало", — сказав він журналістам. Ю. Сергеєв ще раз повторив неодноразові заяви українських урядовців, що Україна не має угод з Лібією з військово-технічного співробітництва.

Як відомо, 9-го грудня „Вашінгтон Таймс", покликаючись на звіт Ci-Ай-Ей, написала, що Україна уклала з Лівією, проти якої встановлено санкції ООН, договір що-до продажу ракет на суму 500 млн. дол.

Ю. Сергеєв сказав, що статті подібного змісту з'являються на сторінках газети методично, в конкретно визначені терміни, як звичайно, кілька днів до міжнародних форумів з нерозповсюдження ядерної зброї, технологій тощо.

Як відомо, 12-13-го грудня у Відні в Австрії має відбутися пленарне засідання делеґацій країн-членів Васенарських домовлень, до яких приєдналася і Україна. Васенарські домовлення обмежують розповсюдження зброї, технологій і товарів подвійного використання.

(Закінчення на стор. 3)

Ю. Горбулін остеріг Москву

Київ. — Секретар Ради національної безпеки та оборони Володимир Горбулін застеріг Москву, що територіяльні претенсії до України з боку деяких російських політиків можуть пошкодити самій же Росії, повідомила 9-го грудня УНІАР.

„Певні політичні сили в Росії мусять пам'ятати: коли посягнуть на територію суверенної України — можуть позбутися і Москви", — сказав він, реагуючи на слова посадника російської столиці Юрія Лужкова, який заявив, що збирається відстоювати своє „законне" право на Севастопіль із зброєю в руках. В. Горбулін зазначив, що Москва вже мала змогу спробувати розв'язувати політичний конфлікт за допомогою зброї в Чечні. Як відомо, Росії не вдалося приборкати чеченський народ і вона змушена була припинити військові дії.

Від заяви Ю. Лужкова відмежувалися міністерство закордонних справ Росії і президент Борис Єльцин. Проте відповідальні працівники в Адміністрації Президента України вважають, що Росія просто проводить подвійну політику, оскільки без відповідного рішення президента Єльцина ні МЗС, ні Державна дума не мають права вирішувати зовнішньополітичні проблеми.

У зв'язку із загостренням відносин між Росією і Україною в обох країнах з'явились інформації про те, що їхні збройні сили приведені у стан підвищеної бойової готовости. Пресова служба Міністерства Оборони України і пресцентр українських Військово-морських сил заперечили ці повідомлення.

Іракові дозволено знову продавати оливу

Каїр, Єгипет. — Іракське агентство інформації повідомило, що у вівторок, 10-го грудня, президент Саддам Гуссейн знову відкрив 616 милевий нафтопровід, крізь який буде плисти вперше за останніх шість років, іракська олива до рафінерій на турецькому побережжі Середземного моря. Відкриваючи нафтопровід у Кіркуку в північному Іраку, С. Гуссейн тріюмфально проголосив, що „Ірак повернувся до міжнародного ринку". Згаданий нафтопровід Туреччина закрила у серпні 1990 року, як протест проти іракської інвазії на Кувайт.

Згідно з пляном Організації Об'єднаних Націй, Іракові дозволено продати впродовж наступних шести місяців оливи вартістю 2 блн. дол., з яких 1.35 буде витрачено на потреби цивільного населення Іраку, в першу чергу на ліки, харчі, мило, поліпшення санітарних, сільсько-господарських і освітніх умов та інші потреби. Решта грошей піде для інспекторів, які провірятимуть дотримання Іраком домовлень з ООН і на поточні витрати пов'язані з експортом і продажжю оливи. Всі контракти на купно іракської оливи мусять бути представлені на затвердження до ООН.

Амір Мохаммед Рашід, іракський міністер відповідальний за оливу підкреслив, що до кінця тижня олива попливе також із південних рафінерій країни у Міна-аль-Бакр, які розташовані в гирлі Перської затоки.

Перед нападом на Кувайт у 1989 році, Ірак експортував приблизно 2.5 млн. бочок оливи денно і був другою з черги країною після Савдійської Арабії щодо кількости експорту оливи.

Після шести місяців ООН знову розгляне справу і вирішить чи продовжити дозвіл, чи ні.

Британську монархію також заторкнуть реформи

Лондон. — Палата лордів англійського парляменту має намір реформувати багатовікову систему спадковости трону у Великобританії.

Лорд Ачер вдався до винятково рідкої форми „смиренного звернення" до королеви Єлисавети, просячи у неї дозволу запропонувати законопроєкт, прийняття якого надало б жінкам рівні з чоловіками права на британський трон.

Якщо ініціятива Ачера набуде силу закону, то відтак буде внесено поправки в акт про успадкування престолу, який діє від 1701 року. Необхідність змін вже була предметом обговорення у колі членів королівської родини. Ці зміни мають на меті досить радикальне реформування монархії, однак конкретний плян покищо залишається таємницею.

Очікувалося, що Єлисавета II може схвалити ініціятиву Ачера у найближчі два тижні і це відкриє шлях до дальшого обговорення законопроєкту. Однак до прийняття проєкту ще дуже далеко, бо, поперше, парлямент має багато клопоту з близькими вже загальними виборами, а подруге, в самій палаті лордів проєкт, скоріше за все, натрапить на опозицію, оскільки дуже багато її членів, спадкові депутати, засідають у парляменті лише тому, що вони — чоловіки.

Схвалення проєкту Ачера означатиме, що спадкоємцем англійського королівського трону стане старша дитина монарха, незалежно від того, хлопчик це чи дівчинка. Як відомо, сама Єлисавета II стала королевою тільки тому, що не мала старших братів.

НБУ перестав торгувати на міжбанковому ринку

Київ. — Національний Банк України, реагуючи на постійне ослаблення гривні, перестав брати участь у торгах на міжбанковому ринку, повідомило 10-го грудня агентство Ройтерс, покликаючись на голову НБУ Віктора Ющенка.

Це рішення заохотить комерційні банки до торгівлі твердою валютою на Міжбанковій валютній біржі (МВБ) і дасть НБУ більшу контролю над курсом гривні, який закріплений на МВБ відносно доляра.

10-го грудня, на сотий день свого існування, нова українська валюта впала на МВБ на одну десяту копійки відносно доляра і досягла курсу 1.885 гривні за доляр. Падіння грошової одиниці, яка була запроваджена 2-го вересня за курсом 1.76 гривні за доляр, почалося 8-го жовтня.

Буручи участь в міжбанкових торгах, НБУ регулював попит і пропоновані ціни на валюту, а також був покупцем і продавцем твердої валюти, чим зменшував інтерес до МВБ.

За словами В. Ющенка, відхід НБУ з міжбанкового ринку, спонукає комерційні банки збільшити об'єм торгівлі на МВБ і змусить їх продавати доляри. Банки не продавали тверду валюту від 25-го листопада до 10-го грудня, крім 28-го листопада.

Торгівці твердять, що банки надають перевагу торгам на міжбанковому ринку, бо він є більш ліквідним, і це дозволяє їм купувати і продавати тверду валюту за кращим курсом, ніж на МВБ. Крім того, не потрібно платити комісійні.

Згідно з правилами НБУ, міжбанковий курс може відрізнятися від офіційного курсу на 0.3 відсотка.

(Закінчення на стор. 3)

Пристрасті навколо вбивства Є. Щербаня не стихають

Київ (УНІАР). — У понеділок, 9-го грудня, голова секретаріяту депутатської групи "Реформи" Євген Костенко розповсюдив заяву члена групи, голови постійної парляментарної Комісії з питань боротьби зі злочинністю Григорія Омельченка до Генерального прокуратури України з вимогою перевірити інформацію газети "День" щодо вбивства народного депутата Верховної Ради України Євгена Щербаня.

Звертаючись до генерального прокурора України Григорія Ворсінова та голови тимчасової депутатської слідчої комісії Олександра Новікова, Омельченко вимагає об'єктивної перевірки тверджень депутата України Тараса Кияка.

Згідно з публікацією Тетяни Івженко в газеті "День" 5-го грудня, на зустрічі з виборцями депутат Верховної Ради України Т. Кияк сказав, що на Заході з'явився матеріял з посиланням на Григорія Омельченка, що "нібито Леонід Кучма дав особисте розпорядження вбити депутата Є. Щербаня".

Г.Омельченко спростував цю інформацію, сказавши: "Офіційно і відповідально заявляю, що ці твердження Тараса Кияка не відповідає дійсності і є неправдивою вигадкою, наклепом. Чому Т. Кияк так заявляє, мені невідомо". Це, на думку Омельченка, ма з'ясувати Генеральна прокуратура та тимчасова слідча комісія Верховної Ради, створена для розслідування терористичних актів проти представників влади.

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ШУКАЮТЬ ФОНДІВ НА ОСВОЄННЯ РОДОВИЩА ЗОЛОТА

КИЇВ. — Вже наприкінці наступного року Мужіївське родовище на Закарпатті зможе приносити в державну скарбницю України золото, якщо Уряд забезпечить нормальне фінансування, повідомила 9-го грудня УНІАР, покликаючись на Міністерство Промисловости. Будівництво Мужіївського державного золотометалевого комбінату розпочато в березні цього року і виносить 229 млн. дол. Міністерство намагається, крім державних фондів, залучити також чужоземні інвестиції. „Промислове освоєння родовища має бути досить рентабельним, оскільки окрім золота, воно містить ще і значні запаси срібла, олива, цинку, кадмію", — сказав на пресконференції представник міністерства.

ВІДРОДЖУЄТЬСЯ КУПЕЦЬКИЙ РУХ

ЛЬВІВ. — Тут під егідою міської управи розпочалося відродження купецького руху. Один із організаторів Ігор Секета зазначив, що "Львів за минулі віки втратив досягнення тих шанованих купців, які завдяки своїй професії були і дипломатами, і географами, і натуралістами, і навіть розвідниками". Купецький рух прагне об'єднати не лише торгівців, але й представників інших галузей, з метою відродження престижу Львова, який завжди був "вітринним", а не "провінційним".

БОРЮТЬСЯ ЗА СВОБОДУ СЛОВА

КИЇВ. — Тут у Київському Будинку Вчених на вул. Володимирській 15, відбувся семінар на тему "Перешкоди свободі слова та шляхи їх подолання". Організував семінар Інститут трансформації суспільства. Учасників семінару хвилює той факт, що в Україні масовим явищем стали погрози і побиття представників засобів масової інформації, виклики журналістів до прокуратури "для подання свідчень", насилання на "непоступливу" пресу різноманітних інспекцій, влаштування судових розправ, скасування реєстрації та заборона діяльности. На семінарі обговорено види та форми сучасної цензури, штучні монополії в телевізійному і радіопросторі, способи тиску на політичних коментаторів і кореспондентів, реакція урядовців на критику в засобах масової інформації. Мета семінару — привернути увагу української та світової громадськости до утисків свободи слова і нехтування влади громадською думкою, а також віднайти шляхи та заходи для гарантування конституційних прав громадян на свободу слова.

ВІДБУВСЯ ПЕРШИЙ З'ЇЗД НІМЦІВ

КИЇВ. — Тут провели свій перший з'їзд німці, які живуть на території України. Участь взяли понад 200 делегатів з різних областей. Учасники з'їзду ухвалили програму відродження німецької меншини в Україні та обрали вищий представницький і виконавчий орган Спілки Німців України — Фольксрат. У програмі головною метою є відродження і розвиток Спілки Німців України як гармонійного і повноправного суб'єкта українського суспільства і держави. Концепція програми визначає загальні рамки можливого етнічно-соціяльного відродження і розвитку німців України. Мається на увазі морально-правна реґабілітація, матеріяльна компенсація, вивчення німецької мови тощо. До Фольксрату обрано 35 делегатів. Очолив його голова спілки "Відергебурт" Генріх Гровн.

ВІЧЕ РОСІЙСЬКИХ ШОВІНІСТІВ

СЕВАСТОПІЛЬ. — Тут відбулося віче, організоване делеґатами національного з'їзду росіян Криму. Учасники акції протестували проти "незаконного включення міста до складу незалежної держави України, здійсненого всупереч волі його мешканців". Те, що Севастопіль належить до України, росіяни вважають катастрофічним. Вони ухвалили резолюцію, у якій засудили російських керівників за "незаконні територіяльні поступки Україні" і висловили вимогу, щоб Державна дума Росії затвердила російський статус Севастополя. Учасники віча висловили протест проти переслідування російських патріотів у Криму, зокрема голови севастопільської організації Російської партії Криму Леоніда Ходоса, арештованого за організацію дій, спрямованих на порушення територіяльної цілісности України. Представники Російської партії Криму твердять, що Севастопіль є російським федеральним містом і головною базою Чорноморської фльоти і попередили "противників російського національного відродження", що незабаром їм доведеться відповідати. Адже росіяни скерували світовим правозахисним організаціям висновки 29 юридичних інстанцій щодо систематичного порушення прав людини в Криму, вседозволености і політичного терору щодо лідерів і активістів російських організацій.

ПОЧНУТЬСЯ ДНІ УКРАЇНИ В БОЛГАРІЇ

КИЇВ. — 11-го грудня до болгарської столиці відлетіла українська делеґація для участи в Днях України в Болгарії. Делеґація, до якої входять представники міністерств і відомств України та провідні діячі мистецтва, має також зустрітися з президентом Болгарії Желю Желєвим, прем'єр-міністром і головою парляменту цієї країни. Концерти, тиждень українського кіно, виставка української книжки та інші мистецькі заходи відбудуться у Софії і в таких містах, як Перник, Благоєвград і Пловдів.

Чорноморська фльота не переходила в стан підвищеної готовости

Севастопіль. (IMA-прес). — Пресовий центр Чорноморської фльоти відкинув різні здогади, які з'явилися в зв'язку з останніми подіями навколо Чорноморської фльоти, в тому числі про вихід десятків підводних човнів, що "займають позицію біля входу в севастопільські бухти", і про перебазування сюди "додаткового контингенту російських військ".

Як сказано в заяві пресцентру, авторами подібних чуток є представники іноземних інформаційних агенцій з далекого зарубіжжя. Створюється враження, що хтось зацікавлений у тому, щоб переговори між Україною і Росією з проблем фльоти проводилися на штучно створеному негативному інформаційному тлі. Чорноморська фльота не переходила у стан підвищеної готовости, кораблі, підводні човни і підрозділи місць розташування не покидали, — підкреслюється в повідомленні.

Уряд України звітує про стан промислового комплексу

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 10-го грудня, на сесії Верховної Ради України в рамках дня Уряду з інформацією про стан справ у промисловому комплексі України виступив міністер промисловости Валерій Мазур, який поінформував про становище у металюргійному і хемічному комплексах, легкій, текстильній і деревообробній промисловості.

За словами В. Мазура, порівняно з 1990 роком рівень виробництва зменшився в металюргійній промисловості на 57 відсотків, в хемічній — на 62.9 відс., в деревообробній — на 68.1 відс., в легкій і текстильній — на 68.7 відсотка.

Основними причинами падіння виробництва на металюргійних підприємствах міністер назвав неплатежі та відсутність оборотних фондів. В хемічному комплексі — відсутність платоспроможного попиту. Хемічну продукцію постачають без попередньої оплати, або розрахунки проводяться шляхом бартеру. Причиною падіння виробництва в легкій і текстильній промисловості названо технічну недосконалість та відсутність грошей. У 1996 році вдалося зупинити падіння виробництва на підприємствах базових галузей, зокрема, металюргійних комбінатах "Азовсталь", ім. Ілліча, ім. Дзержинського, "Запоріжсталь", заводу ім. Петровського, які за 10 місяців цього року плян виконали.

(Закінчення на стор. 3)

Є. Ґайдар критикує Державну думу

Москва. — Директор Інституту перехідного періоду, колишній прем'єр-міністер Російської Федерації Єгор Гайдар назвав ухвалення рішення Ради федерацій Державної думи Російської Федерації щодо Севастополя дуже небезпечним. Такими, на його думку, ці рішення є з політичної точки зору. "Якщо Росія висуває територіяльні претенсії до сусідньої держави, то неминуче штовхає цю державу до того, щоб вона розглядала Росію, як можливого противника і, виходячи з цього, будувала свою військову доктрину. Це загрожує перетворенню її з можливого союзника на потенційного противника", — наголосив він.

Водночас Є. Ґайдар зазначив, що рішення 1954 року про передачу Криму Україні було безглуздим, проте — це частина післясовєтської спадщини. "Громадяни Севастополя, як і решта громадян України, жили за кримінально-процесуальним кодексом України, а не Росії. Обирали своїх депутатів в український, а не в російський парлямент, тому на Севастопіль поширюється принцип непорушности кордонів, під яким Росія поставила свій підпис у Гельсінкі", — сказав Є. Ґайдар.

Святий Миколай відвідав Гавела

Прага (ПАП). — Хірург проф. Павел Павко, який оперував чеського президента Вацлава Гаве-ла з приводу злоякісного новотвору на легенях, сказавши на пресконференції, що високий пацієнт дістав запалення легенів, додав, що післяопераційні бадання не вказують на загрозу.

Тимчасом, В. Гавела, який далі перебуває у відділі інтенсивної терапії, відвідав св. Миколай з ангеликом і чортиком в особах одного з лікарів, медсестри та охоронця. Як різдвяний дарунок президент Гавел дістав парібку і пиво. Був приємно здивований і дуже вдоволений. Обіцяв, що буде чемний, що не куритиме сигарет... Хіба тільки за плечима лікарів...

В АМЕРИЦІ

У П'ЯТНИЦЮ, 6-ГО ГРУДНЯ, у Вашінгтоні в приміщеннях української амбасади відбулося урочисте прийняття на честь 5-ої річниці Збройних Сил України. Серед понад 200 гостей були представники Департаменту оборони ЗСА на чолі з секретарем Вілліямом Перрі, керівником військово-морських сил Джаном Делтом, директором розвідувального управління Департаменту оборони генералом Патриком Гюзом і заступником командувача сухопутних військ ЗСА генералом Полом Меногером. У прийнятті взяли також участь представники Державного департаменту та інших департаментів. Амбасадор Юрій Щербак висловив подяку В. Перрі за його сприяння партнерству між Україною та ЗСА та вручив йому подарунок від Уряду і Збройних Сил України.

У СВІТІ

У ПОНЕДІЛОК, 9-ГО ГРУДНЯ, в столиці Мянмару (колишній Бурмі) Янгоні кілька сотень маршуючих студентів, які ішли від брам закритого університету до американської амбасади, розігнала поліція, а військова влада країни знову заборонила відвідатися із мешканням відомій прихильниці ширення демократизму Дав Анґ Сан Су Кай. Ця сутичка студентів з поліцією є вже другим з черги протестом, бо перший багатолюдний відбувся минулої суботи, 7-го грудня, та був найбільшою досі громадською демонстрацією від часу демократичного повстання 1988 року. Військовий уряд країни звинуватив згадану активістку демократії у підбурюванні студентів до демонстрацій, незважаючи на те, що і вона, і студенти заперечили будь-які спілкування.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Жінка на високому політичному пості

Вибір Меделін Корбел-Олбрайт секретарем Державного департаменту ЗСА був несподіванкою для всіх посторонніх „глядачів" політичної гри, що відбувається тепер на терені Білого Дому, у зв'язку з початком другої каденції діяльности Билла Клинтона як президента держави.

Після ряду резигнацій його співробітників можна було сподіватися далекойдучих змін, однак покликання дотеперішньої репрезентантки до ООН М. Олбрайт на місце широковідомого із своїх дипломатичних дій Воррена Кристофера було таки несподіванкою. Несподіванка тим велика, що це вперше в історії ЗСА на цей пост покликано жінку, яка, хоча має великий досвід із ООН, але таки як секретар Державного департаменту вона ще буде мусіти себе виказати так дипломатією, як і знанням стосунків із деякими державами, які вже добре були ознайомлені з політикою Кристофера та його способом ведення справ.

Розуміється, що це покликання жінки на таке високе становище викликало радість у всіх жінок, що безперервно борються про повну рівноправність, а то і їх вищість у публічному житті, але і одночасто багато думок, застережень і аналіз щодо М. Олбрайт в американській і світовій пресі. Усім відомо, що М. Олбрайт — це уже одна імігрантка, втікач із Чехо-Словаччини в дитячому віці, і вже цей факт ставить її у певну категорію американських політиків. Можливе, що Б. Клинтон вибираючи саме таку, яка ніяк не може похвалитися походженням, що датується першими поселенцями із „Мейфлавер", ще раз хотів населенню показати свою демократичність, але як це викажеться у практиці, покаже час. Можна надіятися, що новий секретар Державного департаменту повинна показати багато симпатій та серця іншим новим втікачам і переселенцям з Европи до ЗСА, але може бути зовсім навпаки.

Загально відомо, є що М. Олбрайт досі показувала вже не раз на терені ООН свій живий темперамент у реакції на різні події і тим вона напевно буде різнитися від Кристофера, що був знаний із своєї повздержливости у показуванні своїх настроїв чи думок. Найкращим доказом цієї різниці були останні події в ООН, де М. Олбрайт явно-славно виступала проти поновного обрання Бутроса Бутрос-Галі генеральним секретарем ООН.

Тому не дивно, що покликання її на секретаря Державного департаменту прийняли европейські держави з вдоволенням, а як пишуть в пресі, в Ізраїлі навіть з радістю. Зате з певною резервою ставляться до того африканські та азійські держави. Американська преса явно признає, що М. Олбрайт має дуже мало досвіду у переговорах з представниками тих держав, а вже зокрема підкреслює її мале обізнання із проблемами Китаю, який відограє у світі щораз більшу ролю.

Для нас, однак, цікаве буде її становище до проблем Центральної і Східньої Европи, а зокрема держав, які раніше належали до СССР. Як інформують журналісти, Росія глядить доволі скептичним оком на це іменування, зокрема тому, що Олбрайт пропагує поширення НАТО. В Чехії особистий приятель М. Олбрайт, президент Вацлав Гавел, прийняв її іменування з великою радістю, а в Польщі підкреслюють, що вона говорить п'ятьма мовами, в тому і польською, і як прихильна Польщі буде боротися за прийняття її до НАТО.

Значить, реакція на це іменування є дуже різна, в більшості однак прихильна. Цікаво було б знати, яке враження та які настрої викликало це іменування в Україні. Воно цікаво із двох сторін. В першу чергу, як оцінюють політичні чинники з Л. Кучмою на чолі настанову М. Олбрайт до України, як одної із нових держав на европейському овиді. Але цікаво було б також знати опінію мужчин до покликання на таке високе становище саме жінки. Як досі, жінки в Уряді України відограють ще дуже малу ролю, а ті нечисленні одиниці, що старалися вибитися та висловлювати явно свої погляди, скоро тратили важко здобуті місця, а на їх місце приходять інші — звичайно чоловіки.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Петро Грицак

ЗЛОЧИНИ КОМУНІСТИЧНОЇ МОСКВИ В УКРАЇНІ ВЛІТІ 1942 РОКУ

Під таким наголовком появилася в 1991 році у Дрогобичі брошура збірного авторства, очевидців та деяких уцілілих жертв масового вбивства, в'язнів переповнених тюрем західньої України в червні-липні 1941 року, під час відступу Червоної армії з Галичини та Волині. Жертвами тих масакр були чоловіки, жінки, діти та навіть немовлята із місцевого населення, переважно українського, що представляло корінну групу на тих територій, де вбивства та нелюдське катування невинних людей мали місце. Сумні події, що відбулися тому 55 років, набрали сьогодні спеціяльної актуальности. Поперше, американські газети недавно повідомили, що західні альянти вже знали у 1941 році багато подробиць про прифронтові події на сході Европи.

Альянти знали

Ці справи були цілком донедавна строго засекречені, бо про них альянти довідалися через розшифрування німецьких радіових депеш (системою, знаною як „ультра") і, розуміється, не хотіли про це передчасно німцям дати знати. Спеціяльно, вони знали про розстріли, виконувані т. зв. „айнзацґрупами" усяких категорій людей, небажаних з точки зору Третього Райху. Тому альянтам напевне було докладно відомо про розстріл 36 польських професорів у Львові в липні 1941 року, між іншим. Тим часом ще й тепер продовжується акція замилювання очей публіці, щоб якось применшити злочини большевиків при їхньому відступі із західних областей України у 1941 році, та при тому очорнити „українських буржуазних націоналістів".

Тюрми були переповнені людьми, заарештованими з різних причин за „прогули" (спізнення на роботу), протисовєтську аґітацію, брак документів чи „пропусків", нелеґальний перехід кордону і т. д. Спроби систематичної евакуації показалися неможливими через скоре пересування „блискавичної війни", тоді веденої німцями, й тому Берія рішився на фізичну ліквідацію руками НКВД всіх в'язнів! Вже у 1956 році появилася в тоді популярному американському журналі „Лук" стаття, де обвинувачено у тих вбивствах „українських націоналістів", яких жертвами ніби були поляки та представники інших меншин. Стаття була напевне інспірована большевиками. У 1959 році преса в СССР почала писати про злочини, здійснені проти „мирного населення" на заході України нібито військовими формаціями українських націоналістів „Нахтіґаль" та „Ролянд", які (як відомо) прибули до Львова аж 30-го червня, де перебували всього кілька днів і невдовзі були німцями розформовані через зміну політики відносно українців. У 1962 році „Нахтіґаль" і „Ролянд" були, одначе, проголошені німецьким судом невинними у жодних „злочинах".

Статус комбатантів

З другої сторони, в Україні, як виглядає, почалася якраз тепер кампанія, щоб пошкодити українським національним інтересам перед публічною опінією, а спеціяльно не допустити до надання колишнім членам УПА прав комбатантів. Ту справу має розглянути Верховна Рада і це, розуміється, викликає реакцію у формі писання про „звірські злочини формацій 'Нахтіґаль' і 'Ролянд", які мали ніби мати місце у Львові у червні-липні 1941 року, проти поляків та інших меншин, ніби на підставі тверджень „зарубіжних істориків, А. Жуковського й О. Субтельного", у книжці „Нарис історії України", Львів, 1993. Пише це, наприклад, якийсь Б. Вовчук у „Прикарпатській Правді" (Івано-Франківське, з 28-го вересня 1996 року). У „Нарисі" одначе нема найменшої згадки про „злочини" вище згаданих формацій. В подібний спосіб слід трактувати звернення „До людей доброї волі" 95 українських лівих парляментаристів, про ніби близьку небезпеку із боку „українських націоналістів" для „народу України", як продовження „кривавої діяльности" ОУН-УПА. Тобто злодії кричать: „Ловіть злодія!". Про справжню небезпеку повторення московських масакр в Україні — ані слова!

Тим часом злочинів большевиків в західній Україні в червні-липні 1941 року не можна аж ніяк замовчати, бо забагато людей ще про них добре пам'ятає. Автор мав нагоду говорити у жовтні 1941 року із П. Шереметою, управителем школи в Турці над Стриєм, і Мандриком, воротарем відомої футбольної дружини „Сян" з Перемишля, про деталі екзекуції в'язнів 25-26-го червня в Самборі: енкаведисти вивели в'язнів на подвір'я та почали в ту людську гущу стріляти із близької віддалі з машинової зброї та кидати ґранати. В поспіху не могли, одначе, всіх убити. Так Шеремета уцілів, накритий трупами, а Мандрик був тільки поранений в руку. Коротко перед тим випускників місцевої „десятилітки" взято ніби на „наукову прогульку", з якої вони ніколи не повернулися. Тіла їх знайшли закопаними у плиткій могилі над Дністром. Там були знайомі автора, В. Ковальський, колишній товариш із перемиської гімназії, та Вонятович.

В менших осередках, де не було НКВД, вбивниками були члени місцевої партійної верхівки та міліціянти. У недалекому від Самбора місті Добромилі екзекуції виконали голова міськради Петровський, секретар райпарткому Бубнов і місцевий міліціянт Кремер. 51 трупів знайдено у провізоричних могилах на подвір'ї в'язниці, а додаткових 127 у ямах-шибах поблизької саліни коло села Ляцьке.

Страшні цифри

Із вище згаданої книжки „Злочини..." можна зробити слідуюче обрахування жертв, змасакрованих при відступі Червоної армії із західньої України в поазбучному порядку: Бережани (1,400 жертв), Бібрка (10), Буськ (90), Винники (багато), Добромиль (178), Дрогобич (300), Дубно (527), Жовква (36), Заліщики (2,400), Золочів (1,298), Калуш (багато), Крем'янець (1,500), Лопатин (12), Луцьк (120), Львів (1,500), Миколаїв над Дністром (9), Надвірна (82), Перемишляни (8), Перемишль (22), Підбуж (14), Самбір (837), Станиславів (5,000), Стрий (250), Тернопіль (3,000), Чортків (1,800), та Умань (800). Це разом робить суму 21,185 замордованих. У списку нема даних про обласне місто Рівне. Як прийняти для самого Львова число жертв на 10,000 (як дехто твердить), а для Станиславова (сьогодні Івано-Франківське) „тільки" 1,500, то загальне число жертв збільшиться до 26,185. Та все ще знов і знов знаходяться нові місця поховань убитих із різних часів. Так, деякі джерела твердять, що в „салінах" коло Добромиля загальне число змасакрованих людей доходить до 3,600. Фактом є, що процес добування солі із салін коло Добромиля, який має 600-літню історію, цілком зупинився від 1941 року через завалення штолень вкиненими туди трупами. Треба також підкреслити, що більшість тих усіх жертв були припадковими, цілком невинними людьми. Українські історики, наприклад, у вище згаданому „Нарисі" подають загальне число жертв чомусь тільки на 15,000. Із повищих обчислень бачимо, що воно може бути на 100 відсотків більше. Тому масові вбивства на таку велику скалю, виконані продовж дуже короткого часу, на території яких 250 на 250 км., могла виконати тільки якась добре зорганізована поліційно-кримінальна адміністрація, (до чо-го спеціяльно надавалися московські опричники з НКВД), а не військові формації, які разом взяті нараховували до 700 осіб („Нахтіґаль" і „Ролянд").

Заперечують злочини

Деякі із наслідків тих подій, — дослівно гори трупів у в'язницях — могли заобсервувати міжнародні, тоді ще невтральні кореспонденти (американські та шведські) у Львові. Рівнож, були вони предметом конґресових переслухань в Америці, у 1954 році. Большевики, а сьогодні їх політично-ідеологічні спадкоємці, від тих злочинів відпекуються і продовжують кампанію дезінформації, спрямовану також проти самої УПА. З люттю згадують, як упісти громили зайдів-комуністів, комсомольців і енкаведистів, які „тільки прийшли відбудобувати знищений війною край", та ллють крокодилячі сльози за ніби від УПА потерпілих „трудящих" західньої України.

Одначе подорожний, відвідуючи ті краї сьогодні, не може не завважити тисяч пам'яткових могил-кенотафій, здвигнених за останніх п'ять років, які кажуть: „Слава борцям за волю України! Слава УПА!". То є найкраща відповідь на большевицькі інсинуації, й останній час надати права комбатантів ветеранам УПА, подібно як це вже зробили міжнародні організації рухів опору.

ВІСТІ З ОТТАВИ
Юлія Войчишин

Авторський вечір проф. Б. Боцюрківа

Заходами Товариства Українських Канадських Професіоналістів та Підприємців в Оттаві відбулася в п'ятницю, 22-го листопада ц. р., в центральному бльоці парляменту презентація книжки „The Ukrainian Greek Catholic Church and the Soviet State (1939-1950)"

Проф. Б. Боцюрків і його дружина Віра. Стоїть Марія Юзик.

проф. Богдана Боцюрківа, відомого специяліста в питаннях совєтології та релігійних справ в колишньому СССР.

Вечором провадила колишня студентка проф. Боцюрківа, мґр Надя Казимира, яка у своєму вступі наголосила, що буде відзначення не тільки авторського, але й наукового успіху професора, та розказала дещо про свої студії під його керівництвом.

Спонзором вечора в парляменті була депутат Оттави-захід Марлін Катгерал.

Проф. Картер Елвуд, щирий друг професора Боцюрківа і колеґа по професії, розказав дещо про нашого науковця. Зустрівшися в Албертському університеті в 60-их роках, їхні шляхи перехрестилися знов пізніше в Карлтонському університеті в Оттаві, де д-р Боцюрків став професором політичних наук і першим директором-основоположником Інституту совєтських та східньоевропейських студій, а проф. Елвуд — специялістом історії Росії Карлтонського університету. У своєму слові привіту він відмітив наукові успіхи проф. Боцюрківа та побажав йому ще довгого і науково плодовитого віку.

Мґр Марта Перейма приїхала аж з Вашінґтону, де вона живе і працює. Як працівник Інформаційної Аґенції ЗСА, провела багато часу в СССР і в Китаю. Під сучасну пору вона є специялістом культобміну і відповідає за професійні програми обміну в східній Азії і в Пацифіку. Вона з гумором розповіла про її студії в проф. Боцюрківа та заявила, що хто був студентом проф. Боцюрківа, ніколи ним не перестане бути. Вона роками уважає се-бе асистентом в дослідах проф. Боцюрківа і де б вона не була, завжди шукала потрібних професорові матеріялів.

Ще один зі студентів проф. Боцюрківа, д-р Андрій Кравчук, вітав його та розказав про їхню цікаву співпрацю після закінчення його дисертації. Тема його докторської тези була „Christian Social Ethics in Ukraine: The legacy of Andrei Sheptytsky", яка невдовзі вийде друком в КІУС. Д-р Кравчук працює асистентом дослідів в Канадському Інституті Українських Студій. Він пояснив історичне підложжя книги і труднощі, які мусів поборювати проф. Боцюрків, щоб дістати правдиві інформації про події того часу.

(Закінчення на стор. 3)

Оксана Сон

Святоандріївські ворожки

III

Відколи заснований Звениго-род, відтоді мусів боронитися. В тринадцятім столітті — від монголо-татарів. Там, де тоборувало військо хана Батия — там Батиевці, а де билися на списах — Пробій. Страшна масакра була. Звенигородці билися як леви. А чи ж тільки тоді — ще скільки боїв було їм визначено в будучності — аж на століття...

„Колись Звенигород був містом — великим містом, кажуть, ніби був батьком Львова, — оповідала бабуня. — Хто зна? Гадали люди, що буде їм весело й спокійно жити, тому мали б назвати Звени-Город. Може переживало воно, як і будь-яке українське поселення, свої розквіти й занепади, однак була особливість, що вміли люди переповідати про надії — цікаво й захоплююче, а може, в них жив якийсь інший дух гідности й чести, бо не хилили вони голови в покорі перед зайдами, а боролися за свої права. Поміж собою мали чітке правило. Злодіям не потурали — злодіїв викривали й ганьбили чи карали, бувало навіть проганяли геть. Як і в кожній громаді — були якісь негаразди — це людське, але знаходилися розумніші й пробували мирити — розсудити по-справедливості й залагодити, аби кривда нікому не діялася... Кривда не діялася..." — вже півтихим голосом, ніби про себе, повторила. Глибоко зідхнула, наче підняла щось важке з глибини душі. На мить припинила свою розповідь... В хаті стало зовсім тихо. Бабуня підвелася й безшумно попрямувала до „пекарнини", де на чавунній кухні „варилася" вода. Від прочинених дверцят печі зринув потік яскравого світла, мов паща вогняного дракона. Його „підгодували" дубовим поліном. Жовто-червоний „язик" кілька разів жадібно лизнув ласий гостинець, а добре його „розсмакувавши", поспішно „пожирав" здобич. Поліно несамовито засичало, ніби пручалося, боронячись від напасти. Та даремні були зусилля. Вогонь переміг. У наступну мить він танцював свій дикунський танець на подоланому противникові...

„Може, ще що хотіли б послухати — радо вам оповім" — повернулася до розмови баба Гандзя, подаючи кожній з нас по горнятку запашного чаю з малинових прутиків. Ми, наче змовилися, заківали головами на знак згоди. „Ось свіженький мед — вчора дядьо Гупало з Шоломинь приніс — припрошувала нас до гостини. — Мачайте хліб в мед чи до чаю, аби солодко було, бо не все й нагода є поласувати добрим медом", — невгавала вона.

...„За моєї пам'яті, а пам'ятаю себе від п'ятьох літ, Звенигород виглядав не так, як нині. Не був він забідованим, але й до достатку бракувало. Чи треба довго думати, яким чином було багато безземельних селян — вони наймитували чи вже в той час подавалися в засвіти — десь аж до Америки чи Канади плили шифами на заробітки. У вугільних копальнях тяжко гарували, а як що заробили, то зразу до краю пересилали, щоб родина могла бодай клаптик землі купити. За ті „клаптики", що були политі слізьми й потом тих бідаків, потім ще й по Сибіру катували московські „визволителі". Отака то була „правда". Не було нам долі ні при якому панові хіба що різницею — як постала Польща — пішла свої порядки заводити — польську мову запроваджувати почали там, де ніхто її й не чув. Дітей по школах змушували говорити нею. От тоді й почали люди поміж себе правди шукати. Одним з таких був прадід Микола — мудрий і вчений був. Замолоду закінчив гімназію у Львові, склав матуру, учителював. Мав він підхід до людей — любив дітей і пробував навчати їх любити те, що було складене в слові Україна, хоча його коріння не було цілковито українським — десь аж з Баварії походив його батько, а оженившись з українкою, присвятився нашій справі, наче з крови й кости українцем був. Так і синів виховав. Пам'ятаю його — високого, пристійного, завжди чисто вбраного, з тонкими підкрученими вусами — такий, хоч образ малюй. Я ще зовсім дитиною тоді була, як він заїхав на наше подвір'я на чорній бричці, запряженій блискучими чорними кіньми. Мій тато вийшов йому назустріч, по-товариськи привіталися, подали собі руки, а тоді присіли під старою грушею й про щось довго гомоніли. Про що — не знала й не розуміла, лише запам'ятала, як на прощання сказав: „Ти, Костянтине, добрий господар — на тебе числю мов на брата — напосідають на нас поляки, напосідають й русофіли — треба нам боронитися перед тією пошестю українożерною — я вже клопотав в повітовому уряді, щоб дали дозвіл на будову нашого дому — „Просвіту" будуватимемо". Тато щиро всміхнувся й подав йому свою правицю: „Згода, числіть на мене, пане учителю".

Почали будувати читальню — все село допомагало, хто як міг і як умів. Завзято працювали і таки скоро була вона врочисто відчинена. Світла, чиста, туди любили приходити селяни, бо багато книжок, а головне — свіжих українських газет безкоштовно друкарні передавали. Було там для всіх що почитати — і старшим, і молодим. Особливо гордилися звенигородці, що „Діло" друкувало вуйка Івана Шкварка — мого старшого брата. Він часами різно підписувався, мені ж найбільше подобалося „Іван Звенигородський" — якось воно так величаво звучало. Вона повторила ще раз це зовсім незнайоме мені ім'я. „Бабо, Ганю, але ж я ніколи не знала, що ви мали брата Івана. Вуйки Сенько, Микола, а це виявляється ще й Іван та ще й журналіст? — ніяк вже не могла з дива вийти я. „Ім'я його, як і всіх українських патріотів нашого села, було заборонено московськими іродами — ненавиділи вони його, бо правду про них писав ще задовго, як посунули їхні орди на Галичину. Якби не виїхав кудись під час війни — вдруге б з їх пазурів не вийшов живим... Колись тобі оповім за нього — не нині", — ледь чутно промовила бабуся. Шкода, бо так ми більше ніколи до цієї теми й не повернулися — не вистачило нам часу...

(Закінчення буде)

Вечерниці "Червоної Калини" в суботу, 8 лютого, 1997
Бенкет і презентація дебютанток
Marriott Glenpointe Hotel, Teaneck NJ
грають орхестри: "Темпо" і "Луна"

зголошення дебютанток: Olha Stawnychy, 314 Montross Avenue, Rutherford, NJ 07070, (201) 933-7558

запрошення і інформації: Ihor Sochan, 32 Prospect Avenue, Woodcliff Lake, NJ 07675, (201) 391-2581

Авторський...

(Закінчення зі стор. 2)

Коли Надя Казимира покликала до слова проф. Боцюрківа, присут-ні зробили йому кількахвилинну овацію. Зворушений, професор розказав коротко про його працю над книгою, спонукою до якої був вихід на волю з ҐУЛагу і приїзд до Риму Кардинала Йосифа Сліпого в 1963 році. Ця праця майже цілого професійного життя професора була вже готова в 1989 році, але з відродженням України професор надіявся, що будуть відкриті архіви, бо було ще багато такого, що треба було перевірити. Нарешті це сталося і він дякує всім тим, які причинилися до пошуків цих джерельних матеріялів. Особливо дякував проф. Іванові Яворському з університету Ватерлю, який також приїхав на цей вечір. Але найбільшу подяку склав професор своїй дружині Вірі та дітям, без підтримки й заохоти яких йому було б дуже важко докінчити цю працю.

На кінець чоловічий хор під дириґентурою Дмитра Леґи відспівав, з підтримкою всіх присутніх, Многоліття. Після цього було прийняття, а професор підписував книжки тим, які придбали їх від Ширлі Климаш, власника книгарні. В тому часі з'явився запізнено (через літак) колишній завідуючий Інститутом археографії в Києві, а тепер керівник нової програми дослідження Української Церкви в КІУС в Едмонтоні, Сергій Плохий. Він також привітав професора з виданням книжки.

У цьому 1996 році минуло 50 років від дня 8-го березня 1946 року, коли відбувся горезвісний собор у Львові, спрепарований найвищими чинниками совєтського уряду (включно з Сталіном), на основі якого Українська Греко-Католицька Церква в Галичині перестала існувати, а залишки її пішли в катакомби. Така сама доля спіткала й Греко-Католицьку Церкву на Закарпатті в 1949 році та в Словакії в 1950 році. Досліджуючи причину цього незаконного, на основі конституції і на основі церковного права собору, проф. Боцюрків дійшов до висновку, що намагання знищити Українську Греко-Католицьку Церкву було продовженням царської політики Росії повалити, на їхню думку, перехідний міст між Католицькою і Російською Православною Церквою і тим підсилити міт про московський патріярхат — Третій Рим. Радимо прочитати книжку проф. Боцюрківа всім — і тим хто багато знає про ті часи, і тим хто нічого не знає, православним і католикам, як і людям інших віровизнань. Українська і світова наука позитивно оцінить вклад проф. Боцюрківа.

Заохочуємо проф. Боцюрківа якнайшвидше перекласти свою працю на українську мову і дати можливість широкому загалові в Україні довідатися правду про події, які дотепер викликають гострі дискусії в деяких регіонах України.

У СТОЛИЦІ КЕНІЇ, НАЙРОБІ в понеділок, 9-го грудня, померла 83-річна Мері Лікі, відома в науковому світі палеоантрополог, яка своїми розкопками та знахідками костей, кам'яного приладдя і слідів перших пращурів людства в Танзанії 1978 року, дала цілком інше від попередніх насвітлення про початки людства. Понад пів століття М. Лікі працювала над розкопками під гарячим сонцем Африки — ключем розгадки фізичної та культурної еволюції людини. Науковці у її ділянці стверджують, що саме вона впровадила стандарти документації розкопків палеолітної археології, а про її життя висловлювалися зі заздрістю, як про життя виповнене значними досягненнями.

Під патронатом
СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ
ФІЛЬМ
„УКРАЇНА В ОГНІ ОКРАДЕНА"

який охоплює все минуле України — від княжої доби до сьогодні, в кінцевій фазі продукції.

Однак фільм вимагає для закінчення додаткових фондів.

Фільм „Україна в Огні Окрадена" — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі живий образ України.

Меценати фільму, які пожертвували більше як 1.000 дол., прошу вислати знимки розміром 4"x 6".

ЯРОСЛАВ КУЛИНИЧ, ***фільмовий продуцент***

Пожертви просимо висилати на адресу: FILM FUND for "UKRAINA V OHNI OKRADENA". No of Account 9965. Self Reliance (N.Y.) FCU 108 Second Ave. New York, N.Y. 10003.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

неділя 15-го грудня 1996 р.
год. 10-та ранку

ЗАГАЛЬНИЙ З'ЇЗД УЧИТЕЛІВ УМІ

ПРОГРАМА

- Василь Барвінський — як педагог... ДАРІЯ ГОРДИНСЬКА-КАРАНОВИЧ
- „Микола Лисенко: Проблеми дослідження чи популяризації?" (Повідомлення ТАРАСА ФІЛЕНКА і ТАМАРИ БУЛАТ про стан приготовлення їхньої книги)
- Святкування 45-ліття УМІ в 1997 р. проєкт ТАЇСИ БОГДАНСЬКОЇ

Запрошуємо всіх колеґ-учителів
Окремих запрошень не висилаємо

ПРЕЗИДІЯ УМІ

Україна знову...

(Закінчення зі стор. 1)

В червні ця сама газета надрукувала подібну статтю про „стратегічну співпрацю" між Україною і Лібією перед тим, як Конгрес ЗСА мав розглядати питання допомоги Україні у різних сферах. Україна тоді відкинула всі звинувачення, хоч Ю. Сергєєв не виключив, що угоди могли бути укладені з приватними особами в Україні.

„Це робиться з визначеною метою. Насамперед, це дискредитація України як учасника процесу роззброєння, обмеження звичайних озброєнь, спроба витіснити з цивілізованого ринку і внести непорозуміння між нашою державою і ЗСА", — сказав Ю. Сергєєв.

Він також вказав на те, що стаття написана непрофесійно, бо, за його словами, балістичної ракети з обмеженим радіюсом дії нема.

Однак, згідно із заявою амбасади України у Вашінґтоні, український Уряд пообіцяв провести розслідування „будь-якої інформації про незаконні контакти" між українськими і лібійськими представниками.

НБУ перестав...

(Закінчення зі стор. 1)

Статистика НБУ свідчить, що торги на міжбанковому ринку щонайменше у п'ять разів перевищують розмір торгівлі на МВБ і становлять щонайменше 70 відсотків загального об'єму торгівлі на ринку твердої валюти.

В. Ющенко додав, що, переставши брати участь у торгах на міжбанковому ринку, НБУ може заощадити 10-12 млн. дол. щотижня.

В жовтні НБУ зміцнив свою контролю над купівлею і продажем чужоземної валюти комерційними банками, щоб зменшити спекуляцію на міжбанковому ринку.

Пристрасті...

(Закінчення зі стор. 1)

Як уже інформовано, Є. Щербаня вбито на Донецькому летовищі 3-го листопада після повернення з Москви, де він був на святкуванні срібного весілля російського артиста Йосипа Кобзона з дружиною.

Злочинці вбили Є. Щербаня і його дружину під час виходу з літака. Тоді ж загинув і авіаційний технік А. Галчич. Пізніше в лікарні помер також поранений ними бортовий механік літака Валентин Шеїн. Дев'ятнадцятирічний син Руслан Щербань врятувався тим, що встиг упасти за своїм автом, на якому приїхав зустрічати батьків. Вбивці від'їхали в кінець злітної смуги, залишили авто і зброю, перестрибнули через паркан і зникли на інших автомобілях, а залишені „Жиґулі" за хвилину вибухнули і загорілися.

Уряд України звітує...

(Закінчення зі стор. 1)

Міністер зазначив, що проблема неплатежів залишається дуже гострою і це гальмує процес фінансової стабілізації та збільшує заборгованість до державного бюджету та у виплаті зарплатні. Уряд вважає, що зменшення податків на підприємства дасть змогу їм спрямувати звільнені суми грошей на обігові цілі.

Від Верховної Ради України виступили: голова комісії з питань базових галузей Валерій Череп, заступник голови цієї ж комісії Вадим Гуров і член комісії Віктор Шевченко. Виступив також голова Комісії паливно-енергетичного комплексу Олександер Кожушко.

В.Череп скритикував документи, надані депутатам, і сам виступ міністра В.Мазура. В них, за словами В.Черепа, немає глибоко опрацьованих пропозицій щодо виведення з кризи промислового комплексу, а „неефективна аналіза веде до неефективних шляхів вирішення проблеми".

В.Шевченко запропонував Кабінетові Міністрів підготувати проєкт закону про відповідальність урядовців за наслідки своєї бездіяльности чи неправильних дій.

О. Кожушко ситуацію у промисловому комплексі назвав катастрофічною, а причинами цього він вважає ринкову стихію, лобійські інтереси і грабунок України під приводом „що не заборонено, те дозволено". Отже, зазначив Кожушко, без чіткого державного управління економікою ситуація не поліпшиться.

Дискусію закінчив голова Верховної Ради Олександер Мороз, зазначивши, що корінь усіх негараздів промислового комплексу криється у бюджетній системі України.

„Рід людський в Україні"

Вийшла з друку нова публікація, видана доцентом Львівського Медичного Інституту Зиновією Служинською. Демографічні втрати України — ґеноцид від 1917 до 1990 року — конкретні циферні дані, витягнені з архівів НКВД-МҐБ, крім того багато зібраних матеріялів, фактів і доказів з інших секретних джерел.

Книжка знайшла дуже позитивний відгук в Україні, як і в діяспорі. Давно люди очікували, що хтось щось подібного призбирає і буде мати відвагу опублікувати серед теперішніх непевних там обставин. За словами д-ра Володимира Трембіцького, „коли б подув північний вітер, авторці прощення не було б. 500 примірників авторка вислала безкоштовно на східню Україну по університетах, також багато в діяспорі по бібліотеках, університетах і т. д.

Каса „Самопоміч", Банк „Певність" в Чикаго спонзорували книжки для української амбасади і консулятів цілого світу. Дальше — Торонто, Монтреаль, Каліфорнія та інші організації; спеціяльно щедро відізвався — д-р Павло Джуль.

Остання частина сторінки 98 дає короткий перегляд в англійській мові. Ціна книжки 10 дол., 5 дол. для сеньйорів на покриття особистих видатків автора.

Адреса: J. Wolynec Engineering Services , 7007 N. Tonty, Chicago, Il. 60646.

Іван Волинець

Українська міліція стереже російського імператора

Київ (В. Павлов). — Оцей цар Микола I із чистісінької бронзи стоїть у дворі Музею російського мистецтва на Терещенківській вулиці Києва.

Російський цар Микола I

Кореспондентку руховської газети "Час/Time", що його зфотографувала, негайно забрали "для вияснення лічности".

Порушницею царевого спокою виявилася відома, як фоторепортер, журналістка Ольга Думанська, то ж її зрештою не тільки відпустили, а ще й пояснили, в чому справа. А справа в тім, що останнім часом російська "п'ята колона має щодо Миколи I далекосяжні пляни: його вже кілька разів намагалися вкрасти, аби вивезти "на історіческую родіну". Саме тому й стоїть цілодобово біля царя спеціяльний черговий міліціянт, який, власне, й затримав Ольгу Думанську.

Отаке буває нині в незалежній Україні — мусимо охороняти російських царів.

ПРЕЗИДЕНТ БЕЛЬГІЙСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ Реймонд Лянгендріс повідомив минулого понеділка, 9-го грудня, що найвищий суд країни визнав голослівні твердження та звинувачення Елліо Де Рупо, заступника прем'єр-міністра, в статевих зносинах з малолітніми хлопцями цілком безпідставними. Ці звинувачення, базовані на твердженнях єдиного не надто ймовірного свідка під час слідства, виявилися незгідними з правдою і тому не є підставою для його оскарження у згаданому злочинстві. Одначе це не є надто допоміжним у поверненні громадського довір'я до уряду, котрий останнім часом просяклий внутрішнім скандалом зловживання і убивства малолітніх дітей.

Ділимося сумною вісткою, що 30-го жовтня 1996 року в Баффало з волі Всевишнього після довгої і тяжкої недуги, прийнявши Найсвятіші Тайни відійшов від нас у Божу вічність на 75-му році життя наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.

ІВАН ДРОЗДОВСЬКИЙ

нар. 26-го лютого 1921 року в селі Острівець в Золочівщині

ПОХОРОН ВІДБУВСЯ в суботу 2-го листопада з церкви св. Миколая в Баффало під проводом Всеч. о. дек. Мар'яна Процика на цвинтар св. Матвія.

Залишив у глибокому смутку:
дружину — АННУ
дочку — ОЛЬГУ з чоловіком ЛЮБОМИРОМ ҐОРЕЙКОМ
сина — ВАСИЛЯ з дружиною АННОЮ
внуків — НАТАЛКУ, АДРІЯНУ, ЛЯРИСУ і МИКОЛУ
сестер — СОФІЮ і ВОЛОДИМИРУ в Україні
брата — ГРИГОРІЯ в Німеччині.

Вічна йому пам'ять!

З невимовним болем, ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 16-го жовтня 1996 р. з волі Всевишнього, відійшла у вічність на 80-му році життя наша найдорожча **МАМА і БАБЦЯ**

св. п.

ІРИНА ГУЛЯК

Залишила у глибокому смутку:
доньок — ДАРІЮ КУЛЬЧИЦЬКУ з мужем проф. д-ром ЮРІЄМ КУЛЬЧИЦЬКИМ
— ЛЕСЮ КРИВОНІС з мужем інж. МИРОНОМ КРИВОНОСОМ
внуків — ЛЕВКА і ДАНКА КУЛЬЧИЦЬКИХ
— АНДРІЙКУ і ЮЛІЯНА КРИВОНІС

ПАНАХИДА відбулася 20-го жовтня 1996 р. в заведенні Кардинала в Торонто.

ПОХОРОННІ відправи відбулися 21-го жовтня 1996 р. в українській католицькій церкві св. Николая, а тлінні останки покійної спочили на цвинтарі Парк Ловн.

З глибини серця ми вдячні всім рідним, приятелям та знайомим, які прибули на похоронні відправи, щоб віддати останню пошану покійній.

Дякуємо Всеч. о. Винницькому за відправи Панахиди та похорону, за його зворушливі слова над домовиною покійної.

Дякуємо за пожертви на Служби Божі, квіти, та щедрі датки на добродійні цілі в пам'ять покійної.

НА ФОНД ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ зібрано 995.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ ШКОЛУ св. Йосафата, Парма, Огайо зібрано 690.00 дол.

НА ФОНД НЕЗРЯЧИХ в Україні зібрано 375.00 дол.

НА ПЛАСТ зібрано 75.00 дол.

НА СЛУЖБИ БОЖІ зібрано 75.00 дол.

Для отців Василіян в Бучачі 70.00 дол.

ЗСА ЗАЯВИЛИ, ЩО НОВІ ЧЛЕНИ НАТО з країн Східньої Европи не отримають на розташування будь-якої ядерної зброї на своїй території. У своїх намаганнях заспокоїти Росію, котра твердо і незламно противиться плянам поширення НАТО, державний секретар Воррен Кристофер також зазначив на засіданні союзників у Бельгії, що „жодні військові сили озброєні ядерною зброєю тепер не є напоготівлі".

ВИКОРИСТАВШИ ВСІ ДОТЕПЕРІШНІ можливі натяки на те, де їм шукати винного у здійсненні вибуху бомби під час Олімпійських Ігор в Атланті, ФБІ вирішило запропонувати нагороду в сумі 500,000 дол. особі, інформація якої допоможе у віднайденні та засудженні злочинця. А тимчасом телевізійна мережа Ен-Бі-Сі, не бажаючи судової розправи, заплатила значну суму Ричардові Джувеллові за те, що їхній диктор Том Брокав натякнув на можливість причетности Р. Джувелла до згаданого вибуху.

У КАЛЬКУТТІ В ІНДІЇ ЛІКАРІ, котрі лікують всім відому 86-річну монахиню Матір Терезу, кажуть, що постійні проблеми з її віддиховою системою сповільнюють її виздоровлення. Одначе сьогодні є деякий успіх у лікуванні її бронхіту, котрий вже роками її докучає. Д-р Патриша Аубанел твердить, що лікувати бактерії бронхіту є дуже важко, бо вони витворили собі імунітет до антибіотиків, які Мати Тереса мусіла заживати раніше.

Ділимося сумною вісткою, що 29-го листопада 1996-го року в Чикаґо, Ілл. з волі Всевишнього відійшла у вічність на 91-му році життя наша дорога сестра і тета

св. п.

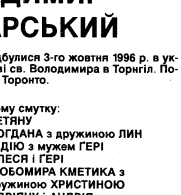
ДАРІЯ НИЖАНКОВСЬКА-МАЛЮК

з дому МИХАЙЛЮК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок 3-го грудня 1996 р. в українській католицькій церкві і на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

У глибокому смутку:
брат — ЗЕНОН МИХАЙЛЮК з дружиною ІРИНОЮ
племінниці — ОЛЕСЯ МАРРІС з мужем ЕДВАРДОМ і дітьми
— ЛІДА СУХІ з мужем МІСЬОМ
та родини — МАЛЮКІВ, МЕНЦІНСЬКИХ, ФИЛИПОВИЧІВ і ВЕЛИЧКІВ

Вічна їй пам'ять!

З безмежним жалем повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що з волі Всевишнього 30-го вересня 1996 року Божого несподівано відійшов у вічність на 70-му році життя наш дорогий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, ШВАҐЕР і ВУЙКО

бл. п.

ВОЛОДИМИР БЕДНАРСЬКИЙ

ПОХОРОННІ відправи відбулися 3-го жовтня 1996 р. в українській католицькій церкві св. Володимира в Торнгіл. Похований на цвинтарі Йорк в Торонто.

Залишив у глибокому смутку:
дружину — ТЕТЯНУ
сина — БОГДАНА з дружиною ЛИН
дочку — ЛІДІЮ з мужем ҐЕРІ
внуків — ОЛЕСЯ і ҐЕРІ
шваґра — ЛЮБОМИРА КМЕТИКА з дружиною ХРИСТИНОЮ
племінників — АДРІЯНУ і АНДРІЯ
шваґерку — ЙОАННУ БЕДНАРСЬКУ з дітьми і внуками.

П О Д Я К А

Висловлюємо щиру подяку оо. Нікону Свірському і Ренальду Кекісові за відправлення Панахиди і похорону, о. Іванові Барщику за участь в похороні, о. мітр. Романові Ганкевичеві за молитву над покійним в лікарні.

Маєстрові Василю Кардашеві і хористам за вшанування покійного відспіванням Панахиди. Членам Братства УД УНА станиці в Гамилтоні за участь з прапором. Миколі Бейові і Михайлу Бойкові за співслужіння і молитовний спів під час похорону.

Другові покійного Володимира Зенонові Кобилянському за пращальне слово над могилою і переведення тризни. За вислови співчуття і зворушливі спомини про покійного, які передали: Ярослава Шеремета від Епархіяльної Управи Ліґи Українських Жінок Канади, Тамара Дудка, голова Суспільної Служби Українців Канади Філії Гамільтон, Лев Бабій голова Комітету „Бережанська Земля", д-р Остап Сокольський від шкільних товаришів і побратимів.

Щиро вдячні членкиням ЛУКЖК при парафії св. Володимира в Торнгіл за приготування тризни. Дякуємо всім, що брали участь в Панахидах і похороні, за квіти і пожертви на Служби Божі і добродійні цілі в пам'ять покійного, вислови співчуття і допомогу в нашому сумному пережитті.

Нехай Господь обдарує всіх своєю ласкою і благословенням.

ТЕТЯНА БЕДНАРСЬКА з родиною

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСК Ню Йорк — Ню Йорк „Вандерерс" СК — 7:4

Не зважаючи на холоднішу погоду, футбольні дружини усіх дивізій Космополітальної Ліґи Ню Йорку продовжують свої календарні першенські ігри. В неділю, 24-го листопада ц. р. І-ша дружина УСК зустріла клюб Ню Йорк „Вандерерс", з яким за чемпіонат ІІ-ої дивізії закінчила перемогою — 7:4. До перерви суперники виявилися рівнорядними бійцями з нашими футболістами і навіть вели рахунком 2:1. В цьому часі єдиного ґоля для УСК здобув Роман Плісак. Після відпочинку наші футболісти набрали на темпі і не тільки перейняли ініціятиву, але і зуміли втілити свою перевагу в ґолі. Серію їх розпочав Дез'єр, який зрівняв рахунок 2:2. Чергові ґолі для нашої дружини здобули Заращак, знову Дез'єр, Бернатієр, Бертрант і Оюлсон. Дальших два ґолі здобули ще суперники, і змагання закінчилися при стані 7:4. Після тієї перемоги УСК займає в показнику табелі ігор 3-тє місце.

Склад УСК: Кенсон, Біджей, Плісак, Бернатієр, Джовані, Кловіс, Заращак, Синат, Березецький, Сільва, Найт, Марію с, Доналд, Нетто, Оюлсон, Філліпс, Ваґнер, Савелєв. Провідник і тренер Стефан Коваленко.

С. К.

Назрівають зміни в світовому гокеї

Понад 20 років очолював Міжнародну гокейову федерацію Ґюнтер Собетський з Німеччини. Осягнувши 80 років життя, цей заслужений гокейовий діяч відійшов на відпочинок, а на його місце прийшов Рене Фазель з Швайцарії. На протязі своєї 20-річної каденції Г. Собетський багато зробив для розвитку світового гокею. Зокрема, з його ініціятиви введено розгривки за Чашу европейських чемпіонів; він теж в немалій мірі причинився до організації ігор за Чашу Канади. Одначе йому не вдалося остаточно наладнати спільну мову з керівництвом Національної гокейової ліґи в Канаді і ЗСА щодо участи професійних гокеїстів з Північноамериканського континенту в Олімпійських Іграх і деяких інших проєктів.

З появою нового президента Міжнародної Федерації гокею, швидко запроєктовано (і вже на вересневому, піврічному конґресі затверджено) докорінні зміни в світовому гокеї, які до речі, заторкнуть теж гокей в Україні. В першу чергу затверджено угоду, що на наступній Олімпіяді в 1998 році у Наґано, Японія, виступлять найкращі гокеїсти світу, включно з ЗСА і Канади. Створено, врешті, Европейську гокейову ліґу, яка, згідно з плянами, має стати анальоґом Національної ліґи в ЗСА і Канаді, що теж мало б до певної міри зупинити відплив кращих гокеїстів з Европи за океан.

В наступному році ігри за чемпіонат ще проходитимуть за старою формулою, але зміни почнуться в 1998 році, коли в розгривках „А" групи виступатиме 16 кращих дружин. До цих розгривок буде допущена одна дружина з Азії (з Японії, або Південної Кореї), де існують добрі фінансові підвалини.

Як згадано вище, нові зміни позитивно вплинуть на долю українського гокею. Тепер збірна України має можливість за два сезони „проскочити" з групи „С" до групи „А". Турнір групи „С" відбудеться в Естонії, і в ньому візьме участь 8 дружин в двох підгрупах. Україна змагатиметься в своїй підгрупі зі Словенією, Румунією і Китаєм. По два переможці з двох підгруп розіграють між собою перехід 3-ох дружин до групи „Б". Якщо Україна зуміє покликати до збірної усіх своїх найкращих гокеїстів зі ЗСА, Канади, Росії і інших країн, то в такому випадку матиме добру можливість осягнути успіх.

Що ж до Олімпійської збірної України, то на початку вона має відбути ігри в грудні ц. р. в Польщі, а по їх закінченні — черговий етап в Обергаузен, Німеччина, зі збірними Словакії і Німеччини та ще одною, досі не визначеною. Дві збірні з тієї групи закваліфікуються до олімпійського турніру. Збірна, що займе 3-тє місце, матиме ще додаткову можливість в зустрічі зі збірною, що займе таке ж місце в групі — Австрія, Норвеґія, Білорусь, і досі ще не названа дружина. Вперше в історії гокею України його репрезентанти брали участь в згаданому піврічному конґресі Міжнародної федерації в особах Сергія Старицького і Олександра Сеуканда, обидва з гокейового клюбу „Сокіл", Київ. Саме „Сокіл" тепер бере участь у чвертьфінальному турнірі за Чашу европейських чемпіонів. Змагання проходили в місті Нови-Тарґ у Польщі.

О. Твардовський

Указ Президента України про підготову до XVIII зимових та XXVII літніх Олімпійських Ігор

З метою дальшого утвердження засобами фізичної культури і спорту міжнародного авторитету України, якісної підготови до успішного виступу національних команд на XVIII зимових (1998 рік) та XXVII літніх Олімпійських і XI Параолімпійських Іграх (2000 рік), належної координації діяльности відповідних органів виконавчої влади і громадських організацій з цих питань, постановляю:

1. Утворити Організаційний комітет підготови до участи спортсменів України у XVIII зимових та XXVII літніх Олімпійських Іграх. Покласти додатково на Організаційний комітет забезпечення підготови та участи спортсменів України у найважливіших змаганнях міжолімпійського періоду — чемпіонатах світу та Европи.

2. Призначити Пустовойтенка Валерія, міністра Кабінету Міністрів України, головою Організаційного комітету.

3. В. Пустовойтенкові подати на двомісячний час пропозиції щодо персонального складу Організаційного комітету та плян заходів з підготови та участи спортсменів України у XVIII зимових та XXVII літніх Олімпійських та XI Параолімпійських Іграх, чемпіонатах світу та Европи.

4. Кабінетові Міністрів України провести до 10-го січня 1997 року відповідну роботу з метою організаційного зміцнення всіх ланок фізкультурно-спортового руху в Україні та поліпшення його матеріяльно-технічного забезпечення.

5. Відповідальність за науково-методичне та організаційне забезпечення підготови та виступів спортсменів України на Олімпійських, Параолімпійських Іграх, чемпіонатах світу та Европи покласти на Державний Комітет України з фізичної культури і спорту.

Президент України
Леонід Кучма

Спортові оглядачі, коментуючи цей дуже важливий указ, відзначають, що цей Організаційний комітет не має завдання розв'язувати штаб олімпійської підготови, НОК України, ані Державний комітет спорту, а радше буде сприяти в їх праці і контролюватиме, чи і в якій мірі ці органи виконуватимуть свою працю.

(ОТ)

ПОВІДОМЛЕННЯ
Членам і Відділам
УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів

не пізніше, як вполудне
20-го ГРУДНЯ 1996 РОКУ.

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1996 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше як у П'ЯТНИЦЮ, 20-го ГРУДНЯ 1996 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС